

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **T.W.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 kwietnia 2026 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 7 maja 2025 r. w sprawie VII Ka 34/25, po rozpoznaniu wniesionych apelacji, zmienił zaskarżony nimi wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 31 października 2024 r., II K 1074/23, orzekając wobec T.W. m.in. karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Kasację na korzyść skazanego wniósł obrońca zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Olsztynie. Jednocześnie obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczonej wobec skazanego kary łącznej roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wyjątkowy charakter instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia oznacza, że nie podlega ona wykładni rozszerzającej. Stąd też jej zastosowanie powinno mieć miejsce tylko wówczas, gdy wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, co w efekcie doprowadzi do jego pokrzywdzenia, ale także winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami, które swoje podstawy mają w treści zarzutów kasacyjnych (lub podstaw kasacyjnych branych pod uwagę z urzędu).

Istota „rażącego naruszenia prawa” w rozumieniu art. 532 § 1 k.p.k., na które wskazuje obrońca w kasacji, to naruszenie porównywalne, jeśli chodzi o wagę i konsekwencje, z bezwzględnymi przyczynami odwoławczymi z art. 439 k.p.k. i może być ocenione jako rażące w sytuacji, gdy sposób procedowania Sądu, względnie przyjęta przez Sąd interpretacja przepisu albo sposób zastosowania przez Sąd prawa, są w sposób oczywisty wadliwe.

Dokonując wstępnej kontroli wniesionej kasacji, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania zarzutów w niej podniesionych za oczywiście zasadne. Nie dopatrył się również okoliczności prowadzących do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa. Dokonana na tym etapie ocena nie przesądza jednak o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, które musi być poprzedzone pogłębioną oceną podniesionych zarzutów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]

